

Grønlendski landsstýrisformaðurin, Lars Emil Johansen :

Bera vit okkum rætt at megna vit bæði fiskin og oljuna

Tað er ikki ein spurningur um antin tosk ella olju. Tað kann jú vera, at hesi náttúrunnar ríkidømi kunnu troystast hvør sær og um somu tíð og á ein slíkan hátt, at hetta ikki nerverar náttúruna og stovnarnar - men soleiðis, at bæði fiskurin og oljan kunnu vera til gleði fyri fólkið sigur grønlendski landsstýrisformaðurin, Lars Emil Johansen, við Tíðindablaðið Sosialin. Hann fer undir almennt vitjan síni í Føroyum í summar at birta upp undir ein dialog við løgmann um eitt nú oljusamvinnu.

Tað er ikki ein spurningur um antin ella - men um bæði og.

JAN MÜLLER

Tað er ein stór og spennandi avbjóðing at vera landsstýrisformaðurin í Grønlandi í hesi tíð, nú nógvir nýggir vinnuleikar liggja fyrri framman og skulu standa sína roynd. Hetta veit Lars Emil Johansen, landsstýrisformaðurin, og hann dylur heldur ikki fyri tí, at Tíðindablaðið Sosialin hittir hann á máli undir vitjanini í Føroyum í nakrar dagar.

Stórar avbjóðingar

Hóast Grønland hevur havt nógvar trupulleikar at dragast við seinastu árin, nú fiskiskapurin eftir toski hevur verið so svikaligur, bendir tó mangt á, at Grønland stevnir fram móti eini nýggjari og hjartskygdari tíð vinnuliga sæð.

Toskurin er við at koma aftur, leitingin eftir olju verður sett í gongd, nýggj mineralnám verða latin upp, ferðavinnan tykist eiga eina stóra framtíð osfr. Hetta eru bert nakrir av teimum móguleikum, sum standa fyrri framman - og sum landsstýrisformaðurin Lars Emil Johansen verður at standa á odda fyrri.

Lars Emil Johansen vísir á, at fiskurin er og verður tað, sum grønlendingar fyrst og fremst fara at dúva uppá, tí hetta livandi tilfeingið endurnýggjar seg sjálvt. Tað gongur ikki til grundar, um

menniskjuni bera seg rætt at.

Men fiskiveiðan kann vera svikalig, og hetta hava grønlendingar sannað kanska meira enn nøkur onnur tjóð. Kortini hava teir dugað at lagað seg til broyttar umstøður. Eitt nú varð farið meira miðvíst at fiska rækkur og svartkalva, tá toskurin hvarv.

Lars Emil Johansen telist millum teirra, sum halda, at toskurin ferðast, og at hann kemur og fer av grønlandsmiðjum við ávisum millumbili.

Tað ljóðar, at toskurin fer skjótt at koma aftur á grunnarnar, og tað skal ikki undra meg, at tað verður um sama mundið, tá fyrsta oljuborin verður sett upp á einum av frægasta miðjum okkara, Fyllabank.

Grønlenska heimastýrið og danska ríkisstýrið hava just undirskrivað ein sátt-

mála við eitt samtak við trimum oljufeløgum, Statoil, Phillips og Dong um at fara undir fyrstu oljuleit-ingina við boring fyrri eygað í Grønlandi síðani fyrst í 70-unum, tá borað varð í Eysturgrønlandi.

Feløgini vórðu vald út til hesa uppgávuna millum fleiri aðrar umsøkkjarar. Í ár fara feløgini undir umfevnandi seismiskar kann-ingar, og í 1998 verður so farið at bora.

Fyrst fiskivinna og ferðavinna - síðani mineral og olja

Lars Emil Johansen sigur, at teir fyrst og fremst leggja dent á fiskivinnuna, og í løtuni er tað rækkiveiðan, sum stendur fyrri meginpartinum av grønlenska útflutninginum umframt veiðan eftir svartkalva. Sum nakað nýtt eru teir farnir at veiða krabba.

Fyriuttan fiskivinnuna verður eisini miðjað móti at menna ferðavinnuna, oljuleiting og námsvinnu.

Tað eru gjørd stór zinkfund í Eysturgrønlandi, sum kunnu fáa stóran týdning. Hesi fund eru fleiri ferðir størri enn tey, sum vórðu grundarlagið undir 20 ára longu námsvinnuni í Mar-morlik. Talan er um nóg betri kvalitet eisini.

Lars Emil Johansen sigur, at tað er bara ein spurningur um tíð, eini 2-3 ár, so er eitt nýtt nám latið upp í Eysturgrønlandi. Av øðrum mineralum, sum vónir eru til, er gull, sum finst í Nuuk-økinum.

Hvat olju og gass við-víkur, hevur landsstýrisfor-maðurin stórar vónir til ta leiting, sum í løtuni fer fram bæði á sjógvi og á landi.

Lars Emil Johansen, grønlendski landsstýrisfor-maðurin hittir Edmund Joensen, løgmann. Á almennt vitjan síni í sum-mar ættar Lars Emil Johan-sen at taka upp spurningin um eitt slag av samvinnu millum Føroyar og Grøn-land og oljuekinum.

Mugu ikki gloyma fiskivinnuna

Hóast hesar mongu nýggju vinnuleikarnar, heldur Lars Emil Johansen tað vera ómetaliga týðningarmikið, at vit ikki í gleðini - ovfara-kætinum - yvir stóru móguleikarnar í ferðavinnuni, námsvinnuni og oljuni, gloyma fiskivinnuna.

-Hon er tann verandi. Uttan mun til hvussu nóg mineral, olju, gull og grønar skógir, sum koma, so er tað einasta, sum verður verandi, tað livandi tilfeingið, fisk-